KADIN DAYANIŞMA VAKFI

KADIN DANIŞMA MERKEZİ 2018 YILI FAALİYET RAPORU

1 OCAK – 31 ARALIK

2018

KADIN DAYANIŞMA VAKFI

2018 yılında Kadın Dayanışma Vakfı kadın danışma merkezine 776 kişi başvurdu. Başvurular birçok farklı nedenle yapıldı:

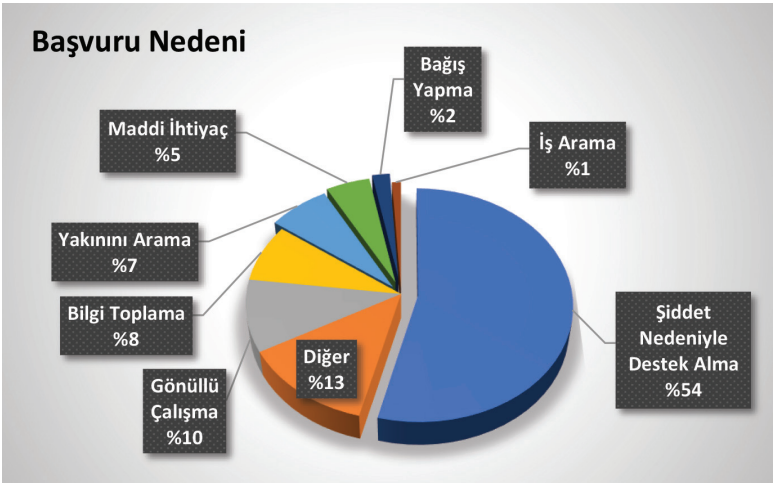

415 kadın maruz bırakıldığı şiddetle mücadele ederken destek almak için bize ulaştı. Öğrenci, akademisyen, gazeteci ve araştırmacılardan oluşan 59 kişi (%8) toplumsal cinsiyet eşitliği, kadına yönelik şiddetle mücadele ve sivil toplum konularındaki çalışmaları için bilgi toplamak üzere ulaştılar. Başvuranların %7'si (53 kişi) merkezi telefonla arayarak veya doğrudan gelerek bir sığınakta kaldığını düşündükleri kadınları sordular. Bu kişilere kadın danışma merkezimize başvuran ve destek alan kişilerin bilgilerini üçüncü kişi ve/veya kurumlarla paylaşmadığımızı ve sığınakların iletişim bilgilerinin gizli olması nedeniyle ulaşamayacaklarını söylemek dışında herhangi bir yönlendirme yapmadık.

Kadına yönelik şiddete maruz kalan birçok kadın aynı zamanda ekonomik sorunlarla da mücadele ediyor. Bu nedenle danışanlarımızın taleplerinin arasında ayni/nakdi destek ve iş bulma desteği de olabiliyor. Bunların haricinde, 2018'de doğrudan iş bulma talebiyle 12 kişi (%1), ayni/nakdi ihtiyaç nedeniyle de 37 kişi (%5) başvurdu. Bu kişileri de talepleriyle ilgili başvurabilecekleri kurum ve kuruluşlara yönlendirdik.

ŞİDDET NEDENİYLE YAPILAN BAŞVURULAR

2018 yılında kadın danışma merkezimize 415 kadın maruz kaldığı şiddetle mücadele ederken destek almak için başvurdu. Danışanların %21'i (88 kadın) doğrudan merkeze gelerek, %69'u (286 kadın) telefonla, %9'u (39 kadın) e-mail, %1'i ise (2 kadın) mektupla başvurdu. Başvuran 12 kişi Türkiye'de sığınmacı veya mülteci olarak yaşadıklarını belirten yabancı uyruklu kadınlardı. Sosyal çalışmacılar ve gönüllüler birçok kadınla yüz yüze, telefonla veya e-mail üzerinden 600'den fazla görüşme yaptı.

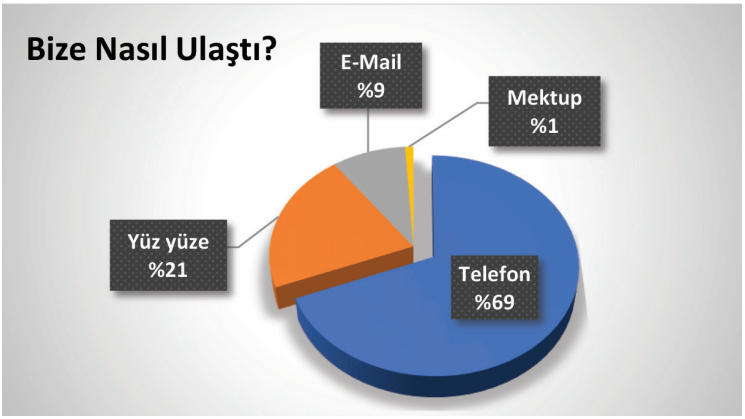

Başvuran kadınların %50'si (209 kadın) Kadın Dayanışma Vakfı'na dair bilgiyi internet üzerinden edinmişti. Danışanların %18'ini (76 kadın) arkadaşları/tanıdıkları kişiler, %4'ünü (18 kadın) diğer sivil toplum kuruluşları (STK), %3'ünü (14 kadın) ise resmi kurumlar yönlendirmişti.

Kadın danışma merkezine en çok başvuru Şubat ve Mart aylarında yapıldı. Başvuranların %71'i (295 kadın) kendisi için, %28'i ise şiddete maruz kalan yakınları için ulaştı. Bir başkası adına başvuru yapılan durumlarda daha iyi bilgi alarak destek olabilmek ve kadınların güçlenme sürecine katkıda bulunacağına inandığımız için sonraki görüşmelere kadınların kendileriyle devam ettik.

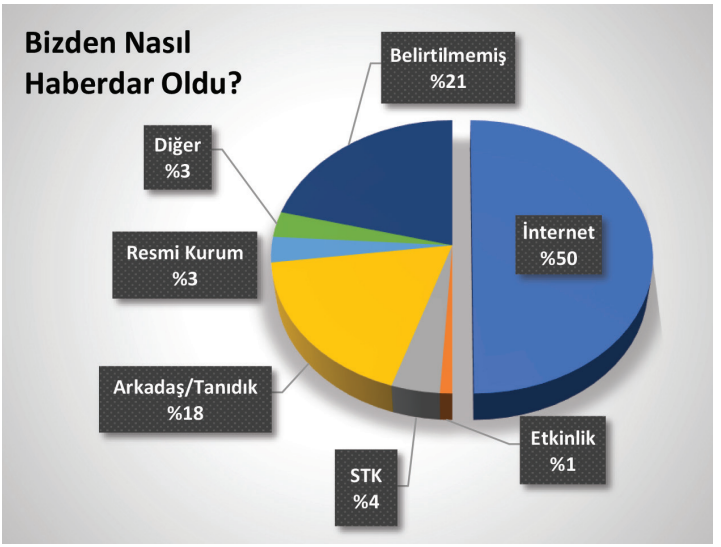

MEDENİ DURUM

Danışanların %44'ü (184 kadın) resmi nikahlı, %19'u (77 kadın) bekar, %13'ü (54 kadın) boşanmış, %1'i (4 kadın) dini nikahlı, %6'sı (26 kadın) ise eşleriyle ayrı yaşayan kadınlardı.

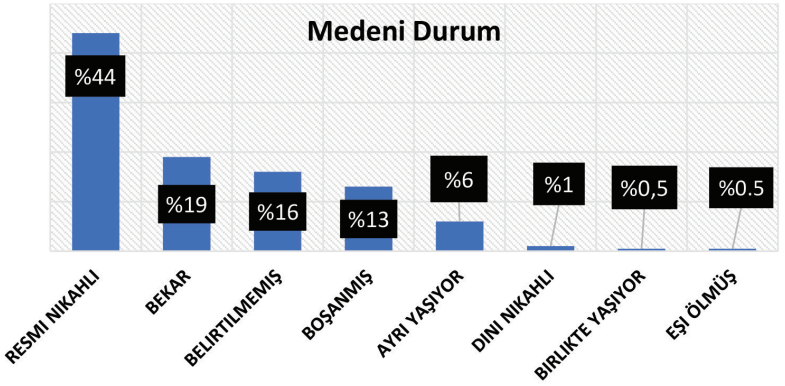

ÇOCUK SAYISI

Merkeze başvuran kadınların %21'i (86 kadın) çocuk sahibi değildi. Danışanların %20'si (82 kadın) iki çocuklu, %19'u (78 kadın) tek çocuklu, %10'u (40 kadın) ise üç çocuklu kadınlardı. Çocuk sahibi olan kadınların %19'unun çocukları da, kadınlara şiddet uygulayan kişiler tarafından şiddete maruz bırakılmıştı.

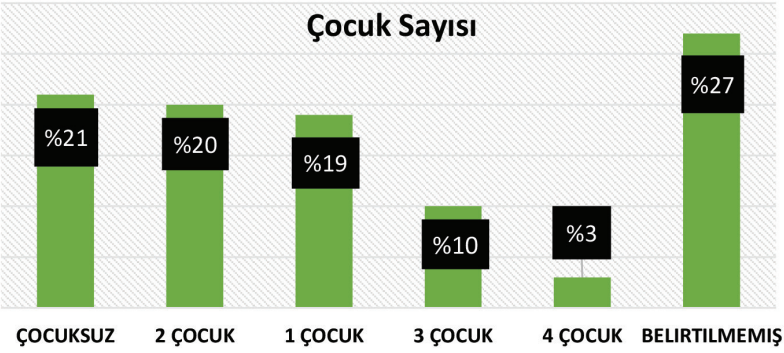

KADINLARIN ÇALIŞMA DURUMU ve MESLEK

Danışanların %22'si (89 kadın) merkezimize başvurduğu sırada ücretli bir işte çalışmıyor ve kendisini ev kadını olarak tanımlıyordu. 71 kadın (%17) başvuru yaptığı sırada işsizdi ve iş arıyordu.

84 kadın (%21) ücretli bir işte çalışıyordu. Ücretli bir işte çalışanlar arasında temizlik işçisi, eğitim danışmanı, öğretmen, doktor, güvenlik görevlisi, tekstil işçisi, bulaşıkçı, güzellik uzmanı, aşçı, hemşire, araştırma görevlisi, asistan, banka memuru, öğretim görevlisi gibi birbirinden farklı alanlarda çalışan kadınlar vardı. Danışanların %2'si (9 kadın) katalogdan ürün satışı, ev temizliği, dükkan ya da şirketini işletme gibi kendi hesabına çalışan kadınlardı. 6 kadın (%1) evde parça başı iş yaparak gelir elde ederken 10 kadın ise (%2) emekliydi.

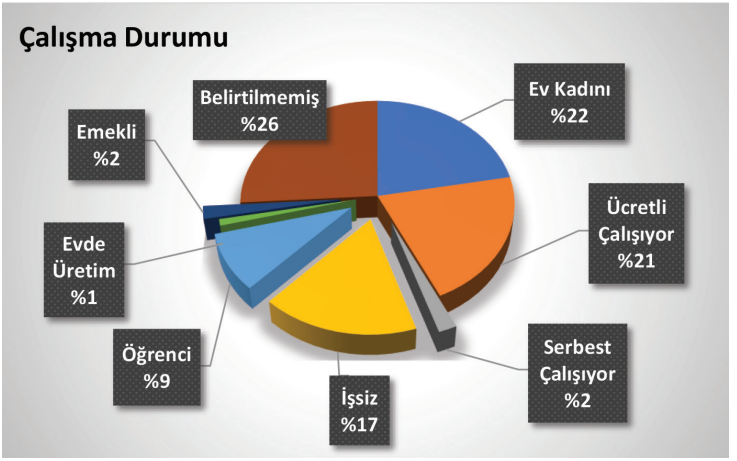

KADINLARA UYGULANAN ŞİDDET

2018 yılında kadın danışma merkezimize başvuran kadınların %87'si (362 kadın) hakaret, aşağılama, hareketlerini kısıtlama, küçük düşürme, bağırma, ilgi alanlarını kısıtlama ve aşağılama, iftira, şantaj, kıskançlık bahanesiyle üzerinde baskı kurma, suçlama, çocuğunu göstermeme, çocuğunu kaçırmakla tehdit etme, eğitimini engelleme, yalnızlaştırma, iletişim araçlarını kullanmasına engel olma, kadının kendisine ya da yakınlarına zarar vermekle tehdit etme, evden kovma, öldürmekle tehdit etme, istemediği şeyler için zorlama gibi

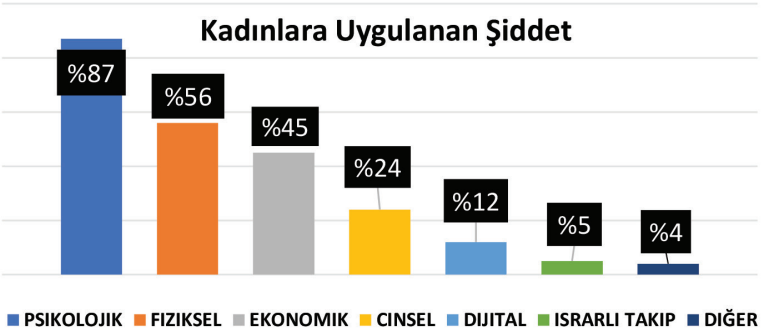

farklı biçimlerde psikolojik şiddete maruz bırakılmıştı. Psikolojik şiddete maruz kalan kadınların arasından 205 kadın aynı zamanda fiziksel şiddete de uğramıştı.

Danışanların %56'sı (231 kadın) tokat, darp etme, tartaklama, silahla vurma, saç çekme, eve kapatma, boğazını sıkma, bıçaklama, tedavi olmasına engel olma, üzerinde sigara söndürme, balkondan aşağı atma vb. şekillerde fiziksel şiddete maruz kalmıştı.

Bir yıl boyunca merkeze başvuran kadınların %45'i (188 kadın) ekonomik şiddete maruz kalmıştı. Kadınlar ekonomik şiddeti eşyasını çalma, çalışmasına engel olma, maaşını elinden alma, mahkeme tarafından belirlenen nafakayı ödememe, evin ihtiyaçlarını karşılamama, ortak paralarının habersizce harcanması, kirayı ödememe, ziynet eşyalarına el koyma, ortak evin satılması, imzasını taklit ederek borçlandırma, aile içinde mal paylaşımında kız çocuğuna pay vermeme vb. şekillerde yaşamışlardı. Kadınlara ekonomik şiddet uygulayanlar sıklık sırasıyla kadınların eşleri, eski eşleri, tanıdıkları veya arkadaşları olan erkekler, kendi ailelerinden veya akrabalarından erkekler ya da eşlerinin ailesi ve/veya akrabalarıydı.

Danışanların %24'ü (99 kadın) cinsel şiddete maruz kalmıştı. Kadınlara taciz, tecavüz, para karşılığı cinsel ilişkiye zorlama, istemediği zamanda ve istemediği şekilde cinsel ilişkiye zorlama vb. şekillerde cinsel şiddet uygulayanlar genellikle kadınların en yakınlarında bulunan eş, arkadaş, iş arkadaşı, öğretmeni, doktoru, akrabası, sevgilisi, babası, eski sevgilisi, eşinin akrabası, komşusu gibi kişilerdi. 49 kadın (%12), sevgili, eski sevgili, baba, arkadaşının sevgilisi gibi sosyal çevrelerinden tanıdıkları erkeklerin uyguladığı dijital şiddete maruz kalmıştı. Dijital şiddet, izinsiz şekilde uygulama indirerek telefonunu takip etme; ısrarla mesaj atma ve arama; cinsel içerikli fotoğraflar gönderme; fotoğraf, video, ses kaydı göndermeye zorlama; sosyal medya hesaplarının şifresini isteme; sosyal medya hesaplarını ve e-mail hesabını kontrol etme; kadının adına sahte hesap açarak fotoğraf paylaşma vb. şekillerde uygulanmıştı.

Merkeze başvuran 20 kadına (%5) eşleri, eski sevgilileri, yabancılar ya da yaşadıkları mahallelerde yaşayan, gittikleri kafelerde çalışan erkekler tarafından ısrarlı takip uygulanmıştı. Amacı bizi korkutmak ve kendimizi çaresiz hissettirerek güvenliğimizden endişe etmemizi sağlamak olan ısrarlı takibin genellikle karşılaşılan biçimleri gözetlemek, istemediğimiz halde sürekli aramak, mesajlar veya e-mailler göndermek; iş yerimizde veya yaşadığımız yerde bekleyerek haklı bir sebep yokken karşımıza çıkmak; isteğimiz dışında hediyeler göndermek; iletişim bilgilerimizi internette veya sosyal medyada yaymak; hakkımızda asılsız dedikodular yaymaktır.

Örneğin, ısrarlı takibe maruz kalan bir danışanımıza şiddet uygulayan kişi kadının evinin önünde bekliyor, kadının aile bireylerinden telefon numaralarını öğrendiği kişilere mesajlar atıyor ve arıyor, kadını takip ediyor ve kadının iş yerine gidiyordu. Kadının oturduğu binanın dış kapısının anahtarını bir şekilde edinen erkek, binanın içinde kadının karşısında çıkıyordu. İzini kaybettirmek için şehir değiştirmek zorunda kalan danışanımızın yeni adresini öğrenmek isteyen erkek, kadının kardeşlerinin evlerinin önünde bekliyordu. Merkezimize ulaştığında henüz herhangi bir kuruma başvuru yapmamış olan danışanımızla 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun (6284 sayılı Kanun) kapsamında alabileceği koruyucu ve önleyici tedbirler başta olmak üzere yasal haklarına ve neler yapabileceğine dair bilgi paylaştık.

18 kadın (%4) ise zorla evlendirme, etnik ayrımcılığa uğratma, mobbing gibi diğer şiddet türlerine maruz kalmıştı.

ŞİDDET UYGULAYANLAR

Danışanların %53'üne (219 kadın) şiddet uygulayanlar, kadınların eşleriydi. 27 kadın (%7) ise eski eşinin uyguladığı şiddetle mücadele ediyordu. Buna bakarak 2018 yılında kadın danışma merkezimize başvuran kadınların %60'ının bize başvurduğu sırada veya geçmişte evlilik ilişkisi içinde bulunduğu erkeklerin uyguladığı şiddetle

mücadele ettiklerini söyleyebiliriz. Danışanların %11'ine (44 kadın) şiddet uygulayanlar kadınların sosyal çevrelerinden tanıdıkları veya arkadaşları olan erkeklerdi. 38 kadına (%9) kendi aile bireyleri olan erkekler şiddet uygulamıştı. 20 kadına (%5) şiddet uygulayanlar kadınların tanımadıkları kişilerken, 18 kadın (%4) erkek arkadaşından şiddet görmüştü.

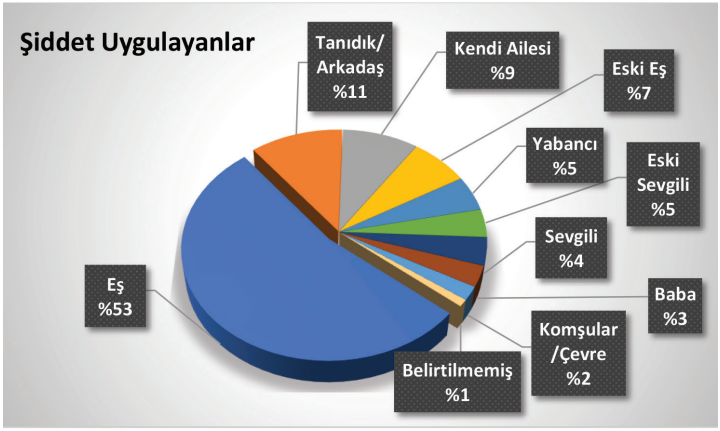

Şiddet uygulayan erkekler arasında öğretim görevlisi, taksici, inşaat işçisi, polis, öğretmen, öğrenci, doktor, avukat, şarkıcı, aşçı, market sahibi, dermatolog, memur, mühendis, bakkal, kağıt toplayıcısı, şoför, emekli asker, temizlik elemanı, şirket sahibi, emlakçı, kat görevlisi, oto tamircisi, yayınevi çalışanı, emekli olan erkekler vardı.

DANIŞANLARIN ÖNCEKİ BAŞVURULARI

2018 yılında merkeze başvuran kadınların %87'si (362 kadın) maruz kaldığı şiddeti yakınlarındaki kişilerle, tanıdıklarıyla, aile bireyleriyle ve destek almak için başvurdukları kurum/kuruluşlarla paylaşmıştı. Danışanların %66'sının ise (274 kadın) bize ulaşmadan önce başka kurum/kuruluşlara çeşitli başvuruları olmuştu. Bu başvuruların dağılımı şöyleydi:

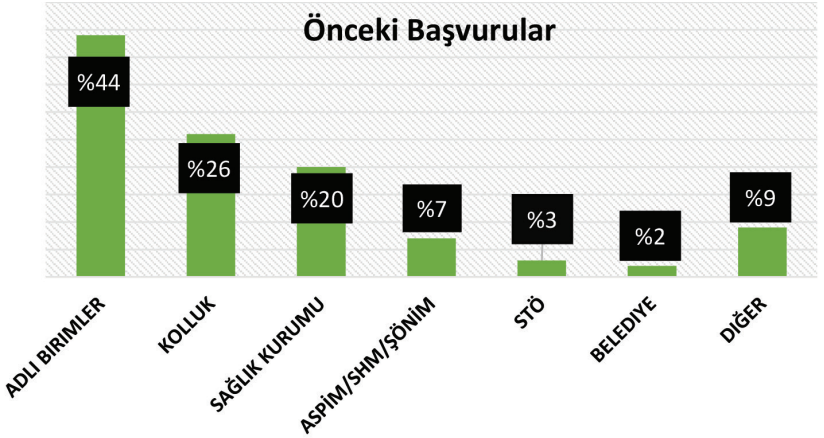

184 kadın (%44) dava açmak, 6284 sayılı Kanun kapsamında tedbir kararı aldırmak ve/veya yasal süreçlere dair bilgi almak için savcılık, mahkeme, baro, adli yardım bürosu, Ankara Barosu Gelincik Merkezi gibi kurumlara veya kendi buldukları veya yönlendirildikleri avukatlara başvurmuştu. Görüştüğümüz kadınların birçoğunun kadına yönelik şiddet karşısındaki yasal haklarına dair (doğru) bilgiye sahip olmamak, başvuru süreçlerinin bürokratik yapısı ve başvurulardan sonuç alamayacağından endişe etmek gibi nedenlerle yasal süreçlere girmekte tereddüt ettiklerini gördük. Birçok kadının ise uzun ve yıpratıcı olacağından endişe ederek çekişmeli boşanma süreçlerinden kaçınmak için şartları aleyhlerine de olsa anlaşmalı boşanmayı kabul ettiklerini veya şiddet uygulayan eşlerinden bir an önce uzaklaşabilmek için neredeyse hiçbir hak talep etmeden boşandıklarını gördük.

Yasal süreç başlatmak isteyen veya buna mecbur kalan danışanlarımızın büyük bir kısmının maddi durumları ücretli bir avukat tutmaya el vermediği için danışanlarımızı genellikle Baroların adli yardım bürolarına yönlendiriyoruz; ancak buralardaki uygulamalar standart ya da hizmete kolayca erişimi sağlamaya yönelik değil. Birçok örnekte kadınların başvuruları, adlarına kayıtlı görünen ancak üzerinde

neredeyse hiçbir söz haklarının olmadığı ev, iş yeri, araba, para vb. nedeniyle reddediliyor. Bir anlamda, kadınlara uygulanan ekonomik şiddet, şiddetle mücadele ederken destek almalarının önünde engel oluyor. Ayrıca danışanlarımıza yanlış bilgi verildiğini de deneyimliyoruz. Örneğin, bir danışanımız bilgi almak için adli yardım bürosunu aradığında kendisine "anne babanızın evi varsa adli yardım çıkmaz" denildiğini aktardı. Oysa gerçekte yalnızca danışanın kendisinin üzerine kayıtlı olan ev adli yardım almasının önünde engel oluşturabilir.

Türkiye'nin ilk imzacısı olduğu ve kısaca İstanbul Sözleşmesi olarak anılan Kadına Yönelik Şiddet ve Ev İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi'nin 48. maddesinde sözleşmeye taraf ülkelerin "her türlü şiddet olayıyla ilgili olarak, arabuluculuk ve uzlaştırma da dahil olmak üzere, zorunlu anlaşmazlık giderme alternatif süreçlerini" yasaklaması gerektiği belirtiliyor. Buna rağmen kadın danışma merkezimize başvuran birçok kadının şiddet uygulayan kişi veya kişilere karşı açtıkları davaların dosyalarının uzlaştırma kapsamına alındığını gördük. Hukuki işlem başlatmak çoğu zaman kadınların birçok baskı ve tehdide direnmesini gerektiriyor. Bir de uzlaştırma gibi bir sürece itilmek kadınların cesaretini iyiden iyiye kırarak hukuki mücadeleden vazgeçmelerine yol açabiliyor.

Ayrıca dosyaları uzlaştırma kapsamına alınan danışanlarımızın uygulamaya dair de yeterince bilgilendirilmediklerini ya da yanlış bilgilendirildiklerini gördük. Örneğin, internet üzerinden maruz kaldığı hakaret ve tehdit nedeniyle Savcılığa suç duyurusunda bulunan ve daha sonra uzlaştırmacı tarafından aranan danışanımız uzlaştırmayı zorunlu bir süreç olarak algılamış ve reddetme hakkı olmadığını düşünmüştü. Çünkü telefonda danışanımıza üç gün içinde gelip imza atmak zorunda olduğu söylenmişti. Bu şekilde bilgilendirildiği için uzlaştırma formunu imzalayan ancak aynı zamanda tazminat davası açmak isteyen ve bu aşamada bilgi almak için merkezimize ulaşan danışanımıza uzlaştırma halinde tazminat davası açamayacağını açıkladık. Türkiye'de uzlaştırmanın zorunlu olmaması, üç

gün içinde kabul edilmemesi halinde reddedilmiş sayılması anlamına geliyor. Pek çok danışanımıza bu bilgi verilmediği ve tam tersine üç gün içinde imza atmaları gerektiği söylendiği için hak kayıpları yaşandığını gördük. Uzlaştırmacıların ve hakimlerin uzlaştırmanın performans kriterlerinden biri haline getirilmesi nedeniyle sayıyı arttırmak adına bu tür bir yola başvurduğundan şüpheleniliyor.

Maruz kaldığı cinsel saldırı sonrasında şikayetçi olan, sevk edildiği sağlık kuruluşunda muayene edilen ve kıyafetlerinden örnekler alınan danışanımıza Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) gereğince atanan avukat tarafından davanın delil yetersizliği nedeniyle basit yaralama olarak devam edeceği bilgisi verilmişti. Dosya basit yaralamaya dönünce uzlaştırma kapsamına alınmış, danışanımıza kendisine tecavüz eden kişiyle uzlaşmak isteyip istemediği sorulmuştu. Merkezimize telefonla ulaşan ve hukuki destek verdiğimiz danışanımıza uzlaşmak zorunda olmadığını ve uzlaştırmayı reddedebileceğini, ilk duruşmada olayın aslında nasıl gerçekleştiğini anlatabileceğini aktardık. Danışanımız bir sonraki görüşmemizde ilk duruşmanın görüldüğünü, burada olayın basit yaralama olmadığını anlattığını aktardı. Danışanımızın mahkeme sürecini takip etmeye devam edeceğiz.

Danışanlarımızın anlatıları, 2012 yılında kabul edilen ve şiddete maruz kalan kadınları korumak ve şiddet uygulayanları durdurmak için koruyucu ve önleyici tedbir kararları alınmasına olanak sağlayan 6284 sayılı Kanun uygulamalarına dair bilgi de içeriyor. Birçok danışanımızın merkezimize ulaşmadan önce veya görüşmelerimiz sonrasında yönlendirmemiz üzerine koruyucu ve önleyici tedbir için başvuruları oluyor. Bu şekilde başvuruları olan birçok danışanımıza, ilk seferde 6 aya kadar alma hakları olmasına rağmen yalnızca 1-2 ay süreli tedbir kararları verildiğini gördük. Örneğin, eşinin kendisine ve 5 yaşındaki kızına saldırarak fiziksel şiddet uyguladığı danışanımız olayın hemen ardından polis çağırarak şikayetçi olmasına ve fiziksel şiddete dair darp raporu da sunmasına rağmen şiddet uygulayan eşe yalnızca 10 gün süreli uzaklaştırma tedbiri verilmişti.

Kadın danışma merkezimize ulaşan 108 kadın (%26) maruz kaldığı şiddet olayının ardından şikayetçi olmaya karar verdiğinde polis veya jandarmaya başvurmuştu. Bu başvurulara dair anlatılar, geçmiş yıllardaki danışma merkezi deneyimimizle paralel şekilde kadınlara eksik bilgi verme, onları ve şikayetlerini ciddiye almama ve yargılama gibi davranışların sürdüğünü gösteriyor. Örneğin, eşinin bıçakla saldırması sonrasında polis çağıran ve eve gelen polislerle birlikte ifade vermek için üç çocuğuyla birlikte karakola giden bir danışanın çocuğuna "Olayı abartıyorsunuz, burada sesiniz böyle çıkıyorsa kim bilir evde neler yapmışsınızdır" denilmiş; danışanın çocuklarıyla birlikte bir sığınağa yerleşmek istemesi üzerine ise kendisine "Sığınma falan talep etmeyin, sığınma yerlerini iyi bir şey sanmayın, siz evinize gidin, biz sizi koruruz" denilmişti. Bir başka olayda ise karakola giderek bir sığınağa gitmeyi talep eden danışanımız "Bir hafta sonra dönersin, boşver" denilerek talebinden vazgeçirilmeye çalışılmıştı. Maruz kaldığı fiziksel şiddet nedeniyle 155 Polis İmdat Hattını arayan ve şikayetçi olmak isteyen bir danışanımız ifade vermek için kendisini darp eden kişiyle aynı araca bindirilerek karakola götürüldüğünü; bir başka danışanımız ise eşinin uyguladığı şiddet nedeniyle polisi aradığında kendisine "Oraya geldiğimizde vazgeçecekseniz hiç gelmeyelim" denildiğini aktardı.

Danışanların %7'si (30 kadın) bize ulaşmadan önce Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri (ŞÖNİM), Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlükleri, Sosyal Hizmet Merkezleri, Alo 183 gibi kurum ve kuruluşlara başvurmuştu. Bir sığınakta kalan veya daha önce kalmış olan danışanlarımızın genellikle sığınak koşullarının zorlayıcı ve yetersiz olduğuna dair aktarımları oldu. Kadın danışma merkezimize başvurmadan önce İstanbul'daki bir sığınakta kalmış olan bir danışanımız, bu sürede ilaçlarının ve bebeğinin bezlerinin kendisine verilmediğini, bu nedenle belirli saatlerde alması gereken ilaçlarının saatini kaçırdığını, çalışanların oldukça hiyerarşik bir tavırla iletişim kurduklarını, kaldığı kurumdaki koşullar nedeniyle şikayet ettiklerinde ise kendilerine "burada binlerce kadın kalıyor, daha ne istiyorsunuz" denilerek şikayetlerinin dikkate alınmadığını aktardı. Bir

başka örnekte ise güçlenerek yaşamını düzenleme sürecinde olan danışanımız sığınak çalışanlarına iş bulma konusunda danıştığında kendisine "Burası İŞKUR değil" denildiğini aktardı. Oysa sığınakların yurtlardan, misafirhanelerden farkı tam da şiddete maruz bırakılan kadınlara barınma yeri sunmak dışında da hizmetler sunmalarının zorunlu olmasıdır. Sığınaklarda kadınların güçlenmesi, yeni bir yaşam kurma imkanlarına kavuşturulması, bu yaşama hazırlanmaları gerekir. Bu açıdan kadınların iş bulması için gereken desteği, İŞKUR gibi kurumlarla işbirliği yaparak vermek sığınakların asli görevlerindendir.

Merkezimize başvuran 82 kadın (%20) maruz kaldığı şiddet sonrasında tedavi olmak ve darp raporu almak için sağlık kuruluşlarına başvurmuştu. Danışanların %3'ü (12 kadın) Ankara'da veya yaşadıkları illerde bulunan kadın örgütlerine ve/veya mülteci hakları alanında çalışan STK'lara başvurmuştu. 38 kadın ise (%9) daha önce Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı, Kaymakamlık, Cumhurbaşkanlığı İletişim Merkezi (CİMER), İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü vb. yerlere başvurmuştu.

KADIN DANIŞMA MERKEZİ DESTEĞİ

Kadın danışma merkezimize destek almak için ulaşan herkesle ilk görüşmeleri sosyal çalışmacılarımız ve gönüllülerimiz gerçekleştiriyor. Bu çerçevede, 2018 yılında başvuran 415 kadının %74'üne (306 kadın) sosyal çalışmacılar ve gönüllüler tarafından sosyal destek sağlandı. Bu süreçte kadınların mücadele ettikleri şiddete dair anlatıları kadınların beyanları esas alınarak dinlendi, risk ve ihtiyaç analizi yapıldı, şiddetle mücadele mekanizmaları ve yasal haklarımıza dair bilgi paylaşıldı, seçeneklerin birlikte değerlendirilmesinin ardından gerekli yönlendirmeler yapıldı. Bazı danışanlarla tek veya birkaç görüşme yeterli olurken, bazı danışanlarla kadınların ihtiyaçları ve içinde bulundukları şartlar nedeniyle uzun zamana yayılan görüşmeler gerçekleştirildi.

Danışanların %38'ine (158 kadın) Vakıf gönüllüsü avukatlar tarafından hukuki destek sağlandı. Avukatlar danışanlarla görüşmelerini telefonda veya yüz yüze gerçekleştirdiler. Kadın Dayanışma Vakfı gönüllüsü avukatlar yaptıkları görüşmelerde kadınların şiddet karşısındaki yasal haklarına, hukuki süreçlere ve başvuru prosedürlerine dair bilgi paylaştılar. Merkezimizde sağlanan hukuki desteğin kapsamında olmamasına rağmen önceki yıllardan devam eden veya 2018'de ilk kez başvuran danışanların açtığı bazı davalar Vakıf gönüllüsü avukatların gerekli görmesi nedeniyle takip edildi. Bu davalarda gönüllü avukatlarımız vekil olarak da yer alıp hukuki desteklerini devam ettirdi. Vakıf adına yapılan müdahillik talepleri mahkemeler tarafından reddedildi; ancak gönüllü avukatlar yine de bu davaları izlemeyi sürdürdü.

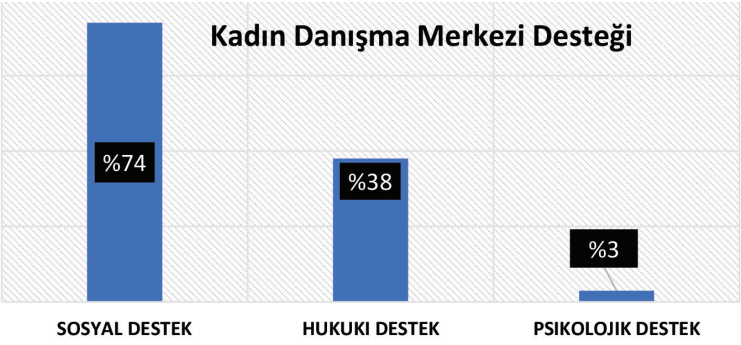

2018 yılı boyunca başvuran kadınların %3'üne (12 kadın) ise Vakfımızın gönüllü psikologları tarafından uzun süreli psikolojik destek sağlandı. Bu sırada kadın danışma merkezimize 2018'den önce başvurmuş ve psikolojik destek süreci henüz sonlanmamış olan 13 kadınla da gönüllü psikologların düzenli görüşmeleri devam etti. Kadın danışma merkezimizde sağladığımız psikolojik destek, şiddete maruz kalan kadınlarda şiddetin yarattığı travmanın etkilerini azaltmak ve kadınların kendi yaşamları ile ilgili karar vermelerini sağlamak için veriliyor. 50 dakika süren görüşmeler genellikle altı ay ile bir yıl arasında devam ediyor, ilk altı-dokuz aylık sürede haftada bir gün yapılıp daha sonra ihtiyaca göre azalarak sonlanıyor.

YÖNLENDİRME YAPILAN KURUM/KURULUŞLAR

2018 yılında merkezimize başvuran kadınları bizim sağlayabildiğimiz desteklerin dışında kalan talepleri için ilgili kurum ve kuruluşlara yönlendirdik. Danışanların %37'sini (154 kadın) yasal işlem başlatmaları için Savcılıklara, Barolara, ücretsiz avukat talepleri için Adli Yardım Bürolarına, Ankara Barosu Gelincik Merkezine, mahkemelere ve diğer kadın örgütlerine yönlendirdik.

Danışanların %17'sini (72 kadın) kalacak güvenli bir yer ihtiyacı nedeniyle sığınak başvurusu yapabilmeleri için ŞÖNİM, polis/jandarma karakolu, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlükleri, belediyelerin kadın danışma merkezleri gibi yerlere yönlendirdik. 67 kadını (%16) kendilerine uygulanan şiddet nedeniyle şikayetçi olmaları, 6284 sayılı Kanun kapsamında koruyucu ve önleyici tedbirlere dair başvuru yapmaları için polis ve jandarmaya yönlendirdik.

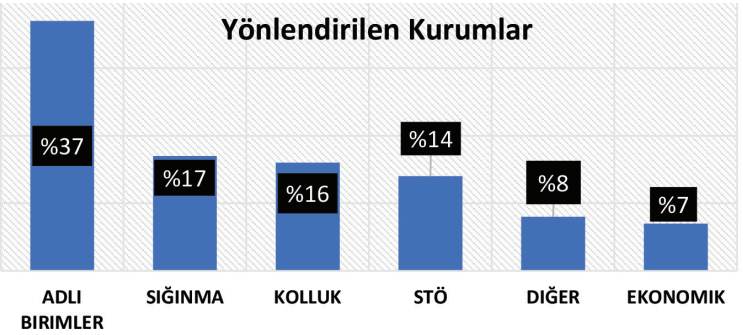

60 kadını (%14) bulundukları illerdeki kadın örgütlerine ve/veya mülteci hakları alanında çalışan STK'lara yönlendirdik. 28 kadını (%7) maddi destek talepleri nedeniyle kaymakamlıklar ve Valilik bünyesindeki Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları, belediyeler, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlükleri, sosyal hizmet merkezleri gibi kurumlara yönlendirdik.

Danışanların %8'ini (33 kadın) ise ihtiyaç duydukları hizmetleri alabilmeleri için belediye kadın danışma merkezi, meslek odası, CİMER, Alo 183, rehabilitasyon merkezi, psikiyatrist, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, sağlık hizmeti ya da darp raporu almak amacıyla sağlık kuruluşları, aile konutu şerhi başvurusu için tapu müdürlükleri, okul rehberlik servisleri, üniversitelerin psikolojik destek merkezleri gibi kuruluşlara yönlendirdik.

www.kadindayanismavakfi.org.tr

kadindayanismavakfi

kadin_dv

kadindayanismavakfi

KADIN DAYANIŞMA VAKFI

Mithatpaşa Cad. No:61/12 06420 Kızılay /Ankara

Tel : (0312) 430 40 05 – 432 07 82

E-posta : bilgi@kadindayanismavakfi.org.tr